

A DM

DÉLMAGYARORSZÁG
POSTALÁDÁJA

Javaslat füst ellen

Sok szó esik manapság az egészségre oly káros levegő szennyezettségéről, az ellene való küzdeletről. A gyárkémények füstje, a motorok égéstermékei és egyéb anyagok, melyek a levegőt tisztaságát veszélyeztetik, sok fejtörést okoznak a kutatóknak és a különböző vállalatoknak, intézményeknek.

Dr. Klivényi Ferenc (Maros u. 23.), egyetemi adjunktus, a szalámigvár hűs-füstölő üzeméből kiáramló füst miatt írt levelet szerkesztőségünkbe. Hetenként háromszor olyan sűrű füst árasztja el a Maros utcát, hogy egyik végéből nem lehet ellátni a másikat. Szinte hihetetlen — írja —, hogy a gyár műszaki vezetői nem számolnak a környék lakóinak egészségével, a mérgező formaldehid tartalmú füst káros hatásával. A környék lakói nem is tudnak ablakot nyitni emiatt.

A levélíró javaslatát zárja sorait: szerinte határos exhausztorok (légszívó-bevezetések) alkalmazásával olyan magasságban tudnák elosztani a füstöt, ahol az már ártalmatlan lenne.

Üzenetek

Özv. K. M.-né: Azt kérdezte levelében, hogy a komfort nélküli lakás bérét lehet-e emelni az új lakásrendelet alapján? Válaszuk: az új lakástörvény nem írja elő a komfort nélküli lakások bérének emelését. **K. L.:** Annak örülünk, hogy óvja szülővárosa jó hírnevét, és büszkélkedni szeretne „a villamosfényben fürdő” Dankó-szoborral. Azt viszont nem értjük, miért kell egy Pestre költözött szegedinek monogrammmal megé bújni, ha valóban szívén viseli a város sorsát. **G. J.:** Levelével — teljes név hiányában — érdemben nem tudunk foglalkozni. **Jánosik Nándor:** Panasza, melyben kifogásolja szomszédja magatartását, a túl hangos rádiózást, a magnetofon bömbölését, sajnos jellemző a soklakásos társasházakra. Ilyen esetekben elsősorban a megértésre kellene apellálni. Bár első figyelmeztetésének nem volt hatása, azt tanácsoljuk, próbáljon meg egyszer — szép szóval — egyezkedni a „decibelel” szomszédjával.

Eladó

500 kg teherbírású személyi kíséretű

felvonó

Erdekölödni lehet Csongrád megyei Sütőipari Vállalat, műszaki főosztály, Szeged, Török u. 8. Telefon: 12-640/9. XS 268 921

Ertesítjük a személygépkocsi tulajdonosokat, hogy a Szeged-Rókus pu.-i telephelyre,

falemekekből összeszerelhető garázs megérkezett

Szegedi TUZEP Vállalat

Postaládánk e heti tartalmát nézegetve, már-már úgy tűnt, csak panaszos, a hibák miatt elégedetlenkedő levelekkel keresnek fel bennünket az olvasók. Kellemes, sajnos, meglepetésszámba menő, felfedezés volt, amikor két hálás hangú, köszönő sorokat tartalmazó lap is akadt közöttük. Csupán kettő. Pedig bizonyára történt egy hét alatt több örömdetes esemény is, észrevettek olvasóink valamit a városban, környezetükben, ami megért volna egy-két dicsérő szót. Elgondolkodtató, miért nem ad olyan gyakran tollat az olvasók kezébe az elégedettség, mint a bosszúság? Fukarkodunk a jó szóval. Persze, nem az a baj, hogy sok a mindannyiunk érdekében orvoslásra váró észrevétel, hanem az, hogy kevés az elismerés, a dicséret.

Víz, víz

Nemcsak a füst rontja az utcák levegőjét, hanem a por — és néhol a nyílt csatornák is.

Negyvenegy aláírással kaptunk levelet a Szent Mihály utca lakóitól. Annnyira poros a kocsiútjuk, hogyha egy autó végigmegy rajta, valóságos porfelhő keletkezik. Az ebből adódó kellemetlenségeket nem is szükséges ecsetelnünk. A lakók kérése nem sok, és talán nem is teljesíthetetlen: nyáron ebben a belvárosi utcában is járjon a locsoló-
autó.

Deák Ferenc (Újszeged, Felső Kikötő sor 2/a), örömmel felezi fel a város külső részén épült új családi házakat, ugyanakkor elkesztődnek tartja az utcák képét — és „illatát”. Az új épületekből az esővíz elvezetésére szolgáló árkokba csordogál a szennyvíz. Ha nem lejt kellőképpen az

árok, akkor a szappanos vízből, mosogatóléből, a seretóalak takarításakor ide kerülő vízből álló pocsolva keletkezik. A levélíró példaként említi a Damjanich és a Csap utcát.

Olvasóink azonban nemcsak észrevételét írta le, hanem ötletével segíteni is akar. Mivel a szóban forgó utcákban főként kertészlakói házak vannak, a tulajdonosok megtehetnék, hogy emésztőgödöröket ásnának a kertjükben és ide vezetnék a szennyvizet. Ez véleménye szerint, alkalmas lenne a kert trágyázására, így a gödröket üríteni is tudnák. Újszegeden is így „bánnak el” a szennyvízzel, miért ne lehetne a Tisza szegedi partján is hasonlóképpen?

Olvasóink szándéka, javaslata tiszteletre méltó. Csak egy kérdés: a szappanos víz melyik növénynek tenne jót?

„Jótét helyébe...”

Révész István (Török u. 9/B) két ismeretlen férfinak mond köszönetet levelében. Arra kér bennünket, segítsünk neki abban, hogy eljussanak hálás sorai jötevőikhez.

Olvasóink május 21-én délelőtt a 47-es műúton utazott kerékpáron, melyre ráerősítette táskáját. Úgy látszik azonban, nem eléggé, mert a táskát elveszítette. Hazafelé menet első dolga az volt, hogy a rendőrségen bejelentette: elhagyta a táskában levő személyazonossági igazolványát, iratait és tankönyveit. Ott azonban szomorúságát újabbal tetézték, amikor megtudta, hogy ezer forintig terjedő pénzbírsággal büntethetik azt, aki elveszti személyazonossági igazolványát. Otthon azonban kellesse hírel fogadta szomszédasszonya: két férfi járt itt, hozták számára egy aktatáskát. — Semmi sem hiányzott belő-

le. A két látogató nem mondta meg a nevét. Kocsijuk rendszáma: FE 50—26. Révész István nagyon szépen köszöni a két ismeretlen jóindulatát.

Jó emberre talált Herbeck Józsefné (Bajza u. 2.) is. Amint írja, a villamoson felejtette esernyőjét. Amikor észrevette, a vezető már elindította a kocsit. Ő már hiába integetett, hiába szaladt a villamos után. A következő megállótól is tovább indult a villamos, mielőtt olvasóink utolérte volna. És akkor az egyik utas, aki az imént szállt le, átnyújtotta a nyugdíjas Herbeck Józsefnének az ernyőjét.

A levél írója szerint nem elég a köszönet. Ha az illetőnek, aki pedagógus, nem is tudja meghálálni figyelmességét, mindent megtesz, hogy adandó alkalommal ő is hasonlóan viselkedjen másokkal.

Az Expressz sajtótájékoztatója

Szegedi ifjúsági napok — ötödször

Tizenöt éve szervezi a utazások során személyenként és éjszakánként 40 forintot kell fizetni; ezt az összeget bármely Expressz kirendeltség „fogadja”, s a szebzépnzt is kiutalja az utazóknak.

Ami az ötödik alkalommal megrendezésre kerülő Szegedi Ifjúsági Napok eseményeit illeti, ezekről elmondották, hogy velük kapcsolatban háromféle programvariációt alakítottak ki a rendezők. A városunkba érkező mintegy hétezer fiatal 12 gyűjtőállomásról indul a fesztiválvárosba, s először a július 31-én, a Széchenyi téren megrendezésre kerülő ünnepi megnyitót tekint meg, valamint részese lesz a hagyományos karneváli felvonulásnak. Ugyanezen a napon este a Szegedi Szabadtéri Játékok soron következő rendezvényeiről.

A tudósítók megtudták, hogy az Expressz ez évben a tervek szerint 35 ezer főt utaztat külföldre, és 100 ezer fiatal részére szervez országjárásokat. Külföldre ez évben is sok ifjúsági turistacsoport indul: a Szovjetunióba 17, az NDK-ba 21, Csehszlovákia-ba 9, Lengyelországba 11, Romániába 5, Bulgáriába 3, Jugoszláviába pedig 7 útvonalon indulnak el a fiatal magyar turisták csoportjai.

Újdonság, hogy az idén Lengyelországba és Csehszlovákia-ba a magyar fiatalok már egyénileg is utazhatnak az Expressz által kiadott igazolás alapján. Az ilyen

A szerencsés varga Balástyán

A szerencsés varga: Frank Jóska

Sok-sok fáradságos próba, lelkes készülődés után igazán ősbemutató volt Balástyán. A két nyocadicik osztály összefogásával a művelődési házban színpadra került Virágh János tanár mesejátéka, **A szerencsés varga**. Az előadás első pillanatától magával ragadta a nézőket. A népmesék üde tisztasága, az izes-szép beszéd, a cselekmény friss lendülete, a sok ötlettel elővett varázsolt kicsi színpad, mind-mind vonzotta a nézők tekintetét.

A címszerepben Frank Jóska remekelt. Élete párja Fekete Aranka, gyermekük Tari Jancsi volt. A királyi udvar sok léhűtőjét — kitűnő „profi-sminkkel” — Szóke Imre, Frank Sanyi, Nagymihály Feri, Mészáros Sanyi, Farkas Pista, Frank Imre, Tari Gyurka, Szilasi Tibor alakította. A két udvarhölgy Horváth Zsuzsa és Böszö Kati volt. Jól érvényesült Molnár Teri hangja, játéka a javasasszony szerepében. Fűredi Laci a bíró szerepében villantott fel érdekes színeket saját karakteréből. A tutyi-tutyi királyt Papp Zoli alakította. A királytén igazi temperamentummal, állélessal, jó szövegmondással Kónya Jusztí, akinek eleven játéka az egész harmadik felvonásra pezsdítően hatott. Nagy Mari, Doktor Vera, Narozsnyik Ica faluvégi cigányokat keltettek életre, sok ötlettel.

Kiss István

A fegyelem olcsóbb!

Nem a legjobb fényt vet a szegedi közlekedési morálra, hogy a Széchenyi téren — ott, ahol a 43-as főközlekedési útvonal Újszeged felől jövő kettős kanyarral a Károlyi utcára fordul — kénytelenek voltak az illetékesek beton virágartókkal eltorlaszolni a napokban az aszfaltra festett ferde fehérsíkcsíkokat, melyekről minden KRESZ-vizsgát tett gépkocsivezetőnek tudnia kell, hogy járműforgalom elől elzárt területet jelez. Vajon miért volt szükség erre? Azért, hogy szebb legyen a tér? Hát szebb nem lett, a városképet egyáltalán „nem dobta fel”, az aszfalt közepére pakolt betonvályúk sora, de legalább lehetetlenné vált, hogy az autóvezető az utolsó pillanatban, az elzárt terület felett döntse el, hogy merre is óhajtanak menni: a Károlyi utcába, vagy tovább a Széchenyi téren.

Az így kiképzett sziget más újdonsággal is szolgál: a szembejövő járművek számára kitértek ide, az utca közepére egy „Elsőbbségadás kötelező!” táblát. Szokatlan módon, a menetirány szerinti bal oldalra. A jobb oldalon ugyanis már eredetileg is áll egy, de — tisztelet a kivételnek — a kutya se vett róla tudomást. Most talán a két tábla közül az egyiket majd méltóztatnak észre venni.

Az az érzésem, hogy a KRESZ-tábláknál meg a virágartóknál olcsóbb a fegyelem. Mégis a költségsébb megoldáshoz folyamodtak a közlekedési hatóságok, mert — nagyon helyesen — tudatában vannak, hogy az emberélet mindennél drágább! De nem kellene ezt még inkább tudniuk a közlekedés „alanyainak”, a járművezetőknek és a gyalogosoknak? Igen, a gyalogosoknak is, akik közül olyan sokan nem a kijelölt átkelőhelyen, a zebrán mennek át a korzó felé, s vissza a Széchenyi tér és a Károlyi utca sarkán, hanem belevágnak a főútvonalon kanyarodó járművek sűrűjében. Vagy ezt a sarkot is virágartókkal kellene eltorlaszolni?!

Fehér Kálmán

Műszaki hónap, 1971

Mit adott a tizenegyedik?

Ismét véget ért egy rendezvénysorozat; mint az már hagyomány, idén májusban is megrendezték a műszaki hónapot. Sorrendben immár a tizenegyediket. A Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségének Csongrád megyei szervezete, a Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsa és a KISZ Csongrád megyei bizottsága ugyanacsak hagyományosan partner a rendezésben; örövendetes viszont, hogy a közreműködők között ezúttal már a Csongrád megyei tanács művelődéssügyi osztálya és a szegedi városi tanács művelődéssügyi osztálya is szerepelt.

A rendezvénynaptár motója: „A termelés az eddiginél jobban feleljen meg a keresletnek. A termelő-ágazatok fejlesztése intenzívebb legyen. A műszaki fejlesztés az előző éveknel nagyobb mértékben segítse elő a gyártmányok és a gyártástechnológia javulását.” Az MSZMP Csongrád megyei bizottsága 1971-es gazdaságpolitikai feladatainkkal kapcsolatos állásfoglalásából vett idézet azokra a legfontosabb tennivalókra irányította a figyelmet, melyek megoldása együttesen feladata a mérnök és technikus szakembereknek, a gazdasági vezetőknek. De ezek a gondolatok tükröződnek a tematikából is.

„Az idei műszaki hónapot „A negyedik öt éves terv és a műszaki fejlesztés” című plenáris előadás nyitotta meg. A cím egyébként kifejezi a hónap alapgondolatát-szemléletét is: hiszen az új öt éves terv célkitűzéseinek alapos ismerete, a megvalósítás módjainak további kutatása és a következetes műszaki fejlesztés testvér fogalmak.

Mit is ad egy ilyen műszaki seregszemle a város, a megye szakembereinek? Nyilvánvaló, hogy gazdaságpolitikai elveket nagyvonalú, általános kitekintést épít, mint hasznosítható tapasztalatokat, fórumot az eszmecserekre, melyben, teljesebb betekintést a közös dolgokba. Más kérdés, hogy mindezeket a lehetőségeket mennyire használják ki a műszakik?

A válasz: nem eléggé. Ha csak a hallgatóság számát vesszük is alapul, kimutatható ez a nem is kis szépséghiba. Az Országos Találmányi Hivatal osztályveze-

Simai Mihály